

אחרי שנודע לנו שעברו כבר את הגליל התחתון ומתקרבים אלינו, הופיעו יום אחד שני עננים שחורים גדולים שהיכהו את עין השמיים ונשמע זמזום חזק עד מרחוק.

הגיעו ונחתו בוואדיות, ואדי התנור היה מכוסה בשני מורדותיו. נחתו והתחילו להטיל ביצים.

נראה שהאדמה במורדות הוואדיות היתה נוחה להם. נקבו חור באדמה והטילו מעין דבוקה של ביצים מאורכות וצהובות.

ניתנה פקודה לצאת לאסוף את ביצי הארבה. הוכרז על חובת גיוס ופקיד ממשלתי השגיח על המבצע. על כל אחד היתה מוטלת מיכסה והפקיד השגיח על עבודת האיסוף, כביכול אנו פועלים שלו.⁴

כמויות הביצים היו עצומות והספיקו לאסוף רק חלק קטן מהן. הביצים בקעו בסופו של דבר והצאצאים, הילק והגזם, שלא היו מסוגלים לעוף נעו בזחילה וכילו כל ירק שנמצא בדרכם.

בפרדסי צידון עטפו בפחים את גזעי העצים, הזחלים לא יכלו לטפס על הפח והגזע וקליפתו היו מוגנים בצורה זו.

אצלנו לא נשאר אף גבעול, אף שבולת אחת, אחרי הארבה.

"השומר"

אני מכיר לראשונה את אנשי "השומר"

קבוצה של אנשי "השומר" האגדיים באה יום אחד לבקר את חברם יגאל במטולה ולנו אצלו בלילה.

בבוקר, כאשר יצאו לדרכם, קבוצת רוכבים על סוסות רכיבה יפות, לבושים תלבושת ערבית, ביציאתם מן המושבה הוציאו איש את נשקו וירו יריה אחת או שתיים באוויר כמנהג הימים. ראיתי אותם אז בפעם הראשונה.

אנשי "השומר" עשו עלי רושם כביר בהופעתם. אמנם גם בין האיכרים במושבות שלנו היו אנשים שהתבלטו בידיעת הערבית ומנהגי השכנים, וברכיבה על סוסות טובות.

לאנשי "השומר" היו הסוסות האצילות המקושטות, כלי הנשק, ובעיקר האנשים, שכבר היו ידועים בארץ כולה במעשיהם ואומץ ליבם. ואני נער